

Beograd,

novembar 2018

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

PRESUDA

(raspevana noćna mora političara)

alnov75@yahoo.com

Dramatis personae:

TIM, političar, mladolik, 50 godina

SVEŠTENIK, 70

ANA, Timova supruga, 50

KRAP, Timov PR, 50

MARIJA, majka žrtve terorističkog napada (članica hora), 60 godina

DON, političar iz daleke zemlje, 50 godina

MIK, političar, Timova desna ruka, u 50- im ali deluje 15 godina starije

IRENA, članica Partije , autorka govora, 30

DEN, Timov drug iz detinjstva, 40

FIONA, direktorka škole, 70

GOSPODIN F, žrtva bombardovanja, 30

TARA, demonstrantkinja, 20

HOR

HOROVODA

NAPOMENA: Članovi hora nose maske te, samim tim, isti glumci mogu da, s izuzetkom Tima i Horovođe, igraju i pobrojane dramatis personae i članove hora

1.

Tim, uredan, obrijan, u besprekornom odelu, kleči na sredini scene. Glava mu je pogнута, очи склопљене, mrmlja. Njegovo mrmljanje je mantričko, kao molitva. Kroz prolaze s leve i s desne strane dolaze članovi hora. Stanu u stav mirno. Kroz prolaz s leve stane dolazi Horovođa. Staje ispred hora, na dva metra od Tima

HOROVOĐA: Sad ustani Time!

HOR: Ustani jer klečao si celog života da bi se viši podigao.

HOROVOĐA: Sad ustani Time!

HOR: Prošlo je vreme molitve i nije ti ovo twoja crkva.

HOROVOĐA: "Idi i od sada više ne zgreši."

HOR: A znamo da hoćeš, znamo da hoćeš.

HOROVOĐA (glasnije): Sad ustani Time!

Pauza. Tim hrče

HOROVOĐA & HOR: Ustani Time!!!

Tim se trgne i padne na guzicu. Vrisne kad ugleda hor

TIM: Ko ste vi ? Gde sam ja?

HOR(pevaju na melodiju *Crva*, Milana Mladenovića):

Ti si u snu iz kojeg ne možeš pobeći

On lomi, valja, topi, seče, izobliči

On hvata tvoju varljivu senku

On davi tvoju bledu savest

On tvoju svest drobi, drobi

Kao bageri, kao tenkovi

Ti si u snu iz kojeg ne možeš pobeći

Ako te ovaj hor ne pusti

Ako te ovaj hor ne pusti

Ti ćeš zauvek ovde ostati

U sopstvenom paklu goreti

Pre noći Strašnog Suda,

Pre noći Strašnog Suda

Stiže te naša presuda

Stiže te naša presuda

TIM: Kakva presuda? Da li vi znate s kim razgovarate?

HOR: Time!

HOROVOĐA: Čekajte, ja ču. Znamo s kim razgovaramo. Tvoja moć ovde ne postoji.

Tim lupa sebi šamare

TIM: Probudi se, probudi se! Dve do tri sekunde i puf! Dve do tri sekunde i puf! I puf!

HOROVOĐA: Na šta si se to napravio, Time, nesrećo?!

TIM: Sekund, san traje samo dve do tri sekunde.

HOROVOĐA: I puf?

TIM: I puf. Probudiću se u trenu. Naučnici kažu.

HOROVOĐA: Naučnici, Time? Ti si verujući čovek. Onostrano ti je blisko. Zar ne?

TIM: Da. Smatram sebe za dobrog hrišćanina.

Hor se smeje

HOROVOĐA: Tišina! Tim je dobar hrišćanin. I to je kraj vica.

Horovoda se zagrcne od smeha

TIM: Ko ste vi da ismevate moja verska osećanja?

HOROVOĐA: Ko smo mi? Slušaj dobro ko smo mi, pompezna guzice!

HOR(pevaju na melodiju *Crva*, Milana Mladenovića):

Mi smo oni koji smo te tagovali,

Mi smo oni koji smo te šerovali

Mi smo oni koji su glasali

Oni koji su ratovali

Oni koji su ginuli

Oni koji su bolesni

Oni koji su siromašni

Oni koji su gladni

Oni koji su sjebani

Oni koji su ludi

Koji su porez plaćali

Koji su tebe vozili

Koji su tebe hranili

Koji su tebe veličali

Koji su tvoju bruku

Koji su tvoju gadost
S tobom delili
A ti s nama ništa
Samo si grabio
I tražio i tražio
Dao si nam
Stari Zavet
A propovedao
Novi
Obećavao
državu blagostanja
Kroz Propoved na Gori
Mi smo radnička klasa
Mi smo gradska sirotinja
Mi smo propali učitelji
Mi smo oni koji su
Otišli odavde
Eto ko smo, Timi,
Pizdo!

TIM: Pizdo? Vi meni pizdo? Tupavi nezahvalnici! Tako se obraćate čoveku kojeg

ste vi birali da podsetim, vi! Čoveku koji vam je vratio veru u socijalnu pravdu.

HOR: I oteo je.

TIM: Čoveku koji je modernizovao državne institucije.

HOR: Pih! Formalne promene.

TIM: Rešio problem lokalnih autnomija.

HOR: Bacio im sitnu kosku da je glođu.

TIM: Stabilizovao finansijski sistem.

HOR: Za one gore a ne za nas dole.

TIM: Čoveku koji vas je povezao sa svetom.

HOR: Da bi nas dobar deo sveta danas mrzeo.

TIM: Nisam imao izbora. Ovo je mala zemlja.

HOR: Ova zemlja ima pravo da sama odlučuje o svojoj sudbini!

TIM: Političar mora ponekad da donese nepopularne odluke.

HOR: Ova zemlja ima pravo da sama odlučuje o svojoj sudbini!

TIM: Pa makar to bio i maratonski rat.

HOR: Ova zemlja ima pravo da sama odlučuje o svojoj sudbini!

TIM: Pa makar to koštalo žvota neke od građana ove zemlje.

HOR: Ova zemlja ima pravo da sama odlučuje o svojoj sudbini!

TIM: Pa makar po cenu da posumnjate u njegovo zdravo rasuđivanje.

HOR: Ova zemlja ima pravo da sama odlučuje o svojoj sudbini!

HOROVOĐA (na melodiju škotskog tradicionala *I Will Go*):

Ja ču poć, ja ču poć

Kad ovaj rat prođe

Što dalje od države

Koju sada svojom zovem

HOR: Ja ču poć, ja ču poć!

HOROVOĐA:

Naš Tim rek'o je

Pre godina pet

Druže hrabri moj

u ime demokratije

moraš poć!

HOR:

Ja ču poć, ja ču poć

Kad ovaj rat prođe

Što dalje od ove zemlje

Koju sada svojom zovem

HOROVOĐA:

Na glavi mi je šlem

Za pojasom revolver

Tries kila opreme

Na grbači ja teglim

Ja ču poć! Ja ču poć!

HOR:

Ja ču poć, ja ču poć

Kad ovaj rat prođe
Što dalje od države
Koju sada svojom zovem
Ja ču poć! Ja ču poć!

HOROVOĐA:

Devojke su bacale
Na tenkove cveće
Al kad mrtvi pristignu
Tad niko pevat' neće
Ja ču poć! Ja ču poć!
Iza nas ostade
Razaranje i očaj
Svaki pedalj strane zemlje
Zavismo u crno
Ja ču poć! Ja ču poć!

HOR:

Ja ču poć, ja ču poć
Kad ovaj rat prođe
Što dalje od države
Koju sada svojom zovem
Ja ču poć! Ja ču poć!

HOROVOĐA:

Kad se vratih svome domu
Tu živeli su drugi
Izbacili mi sve
Na ulicu, pa prosi
Ja ču poć! Ja ču poć!

HOR:

Ja ču poć, ja ču poć
Kad ovaj rat prođe
Što dalje od države
Koju sada svojom zovem
Ja ču poć! Ja ču poć!

TIM: Da, ja razumem, ja zaista razumem, bol i agoniju koju osećate kad pevate ovu pesmu. Ja mogu potpuno da se poistovetim s vama. Kao što verovatno znate, ja sam, kad sam imao samo deset godina ostao bez majke, koju sam mnogo voleo. Moj otac joj se pridružio osam godina kasnije. Teške bolesti su ih odnele a to su upravo one bolesti protiv kojih se bori moja Vlada i zabeležili smo značajne rezultate u prevenciji.

HOROVOĐA: O čemu ti pričaš, čoveče?

Dolazi Fiona

FIONA: Ne zna! I nikad nije ni znao o čemu priča. Blebetalo malo! Melješ ko vodenica! Tako su ga i zvali u školi-Tim Vodenica.

TIM: Gospođo direktorka? Šta ćete vi ovde?

FIONA: Šta ćeš ti na čelu ove zemlje, Timi?

TIM: Gospođo Fiona! Hehehe, vidim da i dalje imate smisao za humor.

FIONA: Nemoj ti meni te laskave fore, mali jebivetru!

Tim: Gospođo Fiona! Rečnik, molim vas!

FIONA: Šta? Psujem? Imam sedamdeset godina i u penziji sam. Nema više razloga za glumatanje aristokratije. Sad, kao penzionerka, mogu da psujem koliko hoću.

U stvari, to je još jedino što mogu da uradim.

TIM: Čekajte.

FIONA: Šta da čekam? Penziju? Kad mi stigne penzija i vidim kolika je ja odmah kažem: E, jebi ga! A čije je to maslo? Da nije to zamesio onaj mali koji je pravio opačine iza mojih leđa? Onaj tupša koji i dalje ne zna koji je glavni grad Alžira?

TIM: Ka-kako? M Pa to svi znaju. Kazablanka.

FIONA: Kazablanka, Kazablanka. Uhvatio si se te Kazablanke ko da si Hemfri Bogart.

TIM: Ko?

FIONA: Uff. Tačan odgovor je: Alžir. Jel vi znate šta je sve radio ovaj čovek?

HOR: Ne.

FIONA: Bacio je jednom mastilo na glavu jedne divne devojčice, zvala se Tereza. Imala je dugu, plavu kosu. On je bacio mastilo na njenu glavu. S drugog sprata. Čudo da je nije ubio. Posle je nesrećnica morala da se ošiša do glave.

HOR: Psihopato!

TIM: Svi pravimo gluposti kad smo deca.

FIONA: A ono kad ste ti i twoja dva drugara pretukli onog crnog dečka, Tomasa, na smrt?

TIM: Dobio je par čuški i nije umro.

FIONA: Bio je nedelju dana u komi!

TIM: Žao mi je ali ja ga nisam udario.

FIONA: Nisi. Ti nikad nisi sam obavljaо svoje prljave poslove. Platio si im da ga prebiju.

HOR: ĐUBRE RASISTIČKO!

TIM: A, ne! Nećete me srediti na rasnu kartu! Nisam ja to uradio zbog toga.

FIONA: Ali priznaješ da si kriv.

TIM: Nisam hteo da ga baš TOLIKO prebiju. I nije tu bilo rasizma. Tomas se dopadao devojčici koja se meni sviđala. To je sve.

FIONA: I onda je sve u redu, a?

TIM: Ne, naravno da nije. Ja sam se iskupio. Moja kampanja protiv nasilja u školama.

FIONA: Je bila kao i ti: providna, površna, šarmantna na prvi pogled i bez prave sadržine. Zaboravljena pet sekundi nakon što se okončala. Što će biti i s tobom . Počev od sutra.

TIM: To ćemo još videti. Sledе izbori.

FIONA: Niko ti ne veruje Time.

TIM: Koještarije!

FIONA: Jesu li? Pitaj narod!

HOR(pevaju na melodiju američkog tradicionala *Ain't Gonna Work On Maggie's Farm No More*):

Nećemo glasati za tebe, čuješ li?

Ne, nećemo glasati za tebe, čuješ li?

Prošlo ti je dvaput, treći put ne prolazi

Nećemo glasati za tebe čuješ li?

TIM: Plašim se da nemate izbora.

Hor pucka prstima

HOR (pevaju) :

Hit the road Tim and don't you come back no more, no more,
Hit the road Tim and don't you come back no more, no more!

TIM: Ne, to ne može tako.

HOR: Don't you come back no more.

TIM: Hajde da otvorimo debatu.

HOR: Don't you come back no more.

TIM: Javno istraživanje pokazuje da sam najbolji lider u poslednjih pola veka.

HOR: Don't you come back no more.

TIM: Vaše usne kažu *ne* ali mozak kaže *da*.

HOR: Don't you come back no more.

TIM: Jebaću vas loše.

HOR: No, you're not gonna fuck us over no more!

Fiona podigne obe ruke u vazduh, teatralno, kao rimske govornik

FIONA: Čuo si ih! Vox populi-vox Dei! Glas naroda-glas Boga!

TIM: Čuo, čuo! A kad smo kod toga, časna gospo Fiono, jeste li vi slučajno glasali za partiju koja je glasala za hapšenje homoseksualaca?

FIONA: Kako?

TIM: Onu istu partiju koja je tapšala kad su komandosi pucali u goloruke demonstrante u vašoj zemlji?

FIONA: Ja nikad.

TIM: Jeste li vi meni gledali kroz prste jer je moj otac bio u istoj partiji kao i vi?

FIONA: To je nagađanje.

TIM: Moji medijski ljudi su vas pritisnuli da ne pričate ništa o mojim ekscesima.

FIONA: Poslao si mi onu nakazu Krapa na vrata.

TIM: Krap jeste moj jurišnik i malo agresivan ali, niste ni vi maca. Pristali ste čim je rekao zbog čega je došao. Vi, snažna, borbena žena-ratnica, predali se bez ispaljenog metka. Zašto? Zato što ste se plašili da će vas razotkriti onaku kakva jeste: korumpirana, fašistička, podbula, nedojebana baba-devojka!

FIONA: Iju! Sad ču ti iščupati uši, govno malo!

Fiona krene da ga uhvati za uho ali je Tim odgurne i ona padne na zemlju. Fiona jauče. Sklupča se u strahu

FIONA: Ubiće me, ubije me!

TIM: Neću, glupa kučko. A vi? Šta blenete? Mutavi ste, horisti? Jebe mi se za vaše mišljenje! Vi ste samo plod moje imaginacije! Ništa od ovoga nije stvarno!

Dolazi Den, ofucani panker u kožnjaku

DEN: Oj, Timi, ša ima?! Esi mi dobar?

TIM: Den! Otkud ti, Deni Boj?

Den ga udari pesnicom u stomak

DEN: Jel sad realno? Ajde, pomogni matoroj nacoškinji da se podigne.

Tim podiže Fionu koja, čim se podigne udari šamarčinu Timu

FIONA: Sram te bilo!

TIM: O, odjebi više!

FIONA: Neću. Sešću tamo.

TIM: Zašto?

FIONA: UPIŠAĆU SE OD RADOZNALOSTI AKO NE BUDEM VIDEЛА ŠTA SI JOŠ ZASRAO! JEL' TO JASNO?!

TIM: Da.

Fiona odlazi do hora, koji se, kao po komandi pomeri od nje.

FIONA: Šta to radite?

HOROVODA: Distanciramo se od fašizma.

FIONA: Pih! Kako vam drago.

TIM: Pa, kako je Den?

DEN: Šta kako je Den? Zabole tebe đoka kako je Den.

TIM: Ne, stvarno, kako si?

DEN: A, evo ga onaj poznati švalerski osmeh malog kleponje. Dobro sam Time, dobro sam. Držim malu nezavisnu izdavačku kuću.

TIM: Stvarno?

DEN: Ne. Serem. Na socijalnoj sam.

TIM: Dobro.

DEN: Ša je tu dobro?

TIM: Ništa, samo nemoj da me biješ Tim, molim te.

FIONA: Udri malo kopile!

DEN: Bez dobacivanja gospođo Rasistić.

TIM: Da, cbilo bi bolje.

DEN: I ti isto, ššš! Tišina.

Den vadi limenku piva iz džepa, otvara je i pije. Slobodnom ukom vadi cigarete iz džepa, jednu trgne zubima, potom vrati nazad paklicu, izvuče upaljač i pripali pljugu

DEN: Dame i gospodo, predstavljam vam mog druga sa fakulteta, pridruženog člana benda "Raspad - momci".

HOROVOĐA: A, znamo to!

DEN: ne znate sve. Ovaj tip je htio da nam bude menadžer. Došao je jedan dan u kantinu ovako...

Imitira hod

DEN: Hodao je kao kombinacija Mister Bina i Monti Pajtonovog lika iz Ministarstva za smešni hod.

TIM: Nisam hodao baš tako.

DEN: O jesи. I onda si rekao kako ćeš biti naš menadžer. Imaš sjajne ideje. Bićemo veliki jednog dana. Kao *The Clash*. Zagrizli smo na tvoju priču- Svi smo zagrizli.

TIM: Verovao sam u vas.

DEN: Da, verovao si u to da možeš da od nas napraviš neko komercijalno smeće. na kraju smo zvučali više kao *Duran Jebeni Duran* nego kao *The Clash*. Prodao si

nas! I uzeo pedeset posto profita.

TIM: Što i nisu bile neke pare.

DEN: Nisu za tebe.

TIM: Novac nije problem. Evo, platiću ti. Do poslednje pare.

Tim vadi novčanik

DEN: Misliš da mi trebaju tvoje pare?

TIM: A šta ti treba?

DEN: Izvinjenje što si mi kresnuo devojku bi bilo lepo.

TIM: Ja stvarno ne znam o čemu pričam.

DEN: Zatekao sam vas gole u mojoj sobi!

TIM: Mislim da javnost ne treba.

DEN: Ne, javnost baš treba da zna kako sam uhvatio Dijanu dok je dirkala tvog malog roze đokicu. A zašto? Imala je ovakvog tipa i ostavila ga zbog...ovoga.

Zašto? Jer si je kupio. Obećao si joj da će živeti u raskoši. Da ćeš je oženiti. Da ćeš se pobrinuti za njeno dete. Od čega si uradio samo ovo poslednje. Dao si joj pare za abortus.

TIM: Izvukao si iz konteksta. Nije bilo baš tako.

DEN: Je li? A kako je bilo?!?

TIM: Reći ćeš ti ako me ne budeš tukao.

DEN: Okej. Ajde reci.

TIM: Ti si bio neozbiljan. Ona je bila neozbiljna. Mnogo ste pili i duvali. Niste bili odgovorni. Sve što ste uradili je isključivo vaša krivica.

DEN: Ma nemoj.

TIM: Oboje ste bili slabici. Niste imali ono što treba imati da bi se vodio zdrav i produktivan život. Dobili ste šta vam je sledovalo.

DEN: A jesli ti dobio šta ti je sledovalo?

TIM: A šta ti misliš?

DEN: Nije ti išlo loše, to priznajem.

TIM: Hahaha, blago rečeno.

DEN: Ali, šta si postigao? Ništa osim da napuniš svoje džepove i celoj zemlji usereš u život.

HOR: Tako je!

DEN: Uspeo si da izneveriš sva obećanja.

HOR: Baš tako!

DEN: U tebi ne postoji gram duše, dram muda, atom originalne ideje.

HOR: Krpo!

TIM: Hvala na lepim rečima, Den.

DEN: Molim, i drugi put.

TIM: Ali to nije ono zbog čega si ovde. Da mi kažeš surovu istinu.

DEN: Nego?

TIM: Imao si iste šanse kao i ja. Nisi ih iskoristio. Prokockao si talenat, znanje, mladost. Srce ti je puno zavisti, stomak alkohola a glava kanabisa. Pogledaj se: Ti si propalica. A znaš li šta je najveća ironija? Da ne postoji socijalna pomoć, koju sam ja obezbedio, ti bi živeo kao poslednji klošar na nekoj klupi.

DEN: A ko kaže da ne živim tako? I pored tvoje socijalne pomoći.

TIM: Ne bi tako živeo kad bi se odrekao poroka.

DEN: Tim, nemoj mi samo ti o porocima. Svi znaju za tvoju prošlosti.

TIM: Ja nemam prošlost.

DEN: A šmrk- šmrk, snif-snif?

TIM: Probao sam jednom na fakultetu.

DEN: I otkad si probao nisi prestao. Pola Kolumbije je živilo od tvoje leve a druga polovina od tvoje desne nozdrve.

TIM: To je davna prošlost.

DEN: Šmrkao si kao slonče Dambo, Tim.

TIM: Za razliku od tebe, ja sam znao kad je dosta.

FIONA: I vi mirno gledate ovog malog džankija?

HOROVOĐA: A šta predlažete da uradimo?

FIONA: Detoksikacija i deratizacija.

DEN: Reci mi, Tim, jel i dalje pomalo, znaš, kad treba da se donese neka važna odluka? Da se malo podjajčiš, a? Ko ti radi šemice? Krap? On deluje kao da je non-stop na tome.

TIM: Odbijam da odgovorim na ovakvo maliciozno pitanje.

DEN: Hajde, reci. Jesi li bio *haj* kad si odlučio da pošalješ naše momke u rat?

TIM: Bez komentara.

DEN: Aha. Kul.

Den se okreće prema horu

DEN: A sad, dame i gospodo, ako mogu da zamolim za malo vaše pažnje.

Otpеваћемо jednu malenu pesmu na poznatu melodiju. Ovo je karaoke verzija.

TIM: Karam vas u oke.

DEN (peva na melodiju američkog tradicionala *Working ON The Railroad*):

Mene radi radi droga

Ceo Božji dan...

Ajmo svi!

HOR: Mene radi radi droga

Ceo Božji dan..

DEN (peva): Mene radi radi droga

Nikad nisam sam

Jel čuješ da mi pište jajca

Za sve što nije vlast

Mene radi radi droga

A moja je droga ja!

Još jednom

HOROVOĐA, HOR I DEN:

Mene radi radi droga

Ceo Božji dan...

Mene radi radi droga

Nikad nisam sam

Jel čuješ da mi pište jajca

Za sve što nije vlast

Mene radi radi droga

A moja je droga ja!

Eto mene, Timija!

DEN: BRAVO!

Svi tapšu

HOROVOĐA: Mislim da delim mišljenje svih nas kad kažem da Den treba da se pridruži našem horu.

HOR: Da! Slažemo se!

HOROVOĐA: Ali, prvo moraš da ugasiš tu cigaretu i ostaviš pivo.

Den brzo gasi pljugu i ispija pivo

DEN: Evo, gotovo. Sređeno.

HOROVOĐA: Den!

DEN: Okej, okej. Zaluđenici zdravog života.

Den vadi limenku iz drugog džepa i ostavlja je na podu a zatim se pridružuje horu

TIM: I opet sam ja kriv a vi anđeli.

HOROVOĐA: To ti je što ti je moj Timotije ili "this is the way it must be, my dear Timothy".

Tim seda, otvara konzervu piva i pljune

TIM: Odvratno!

DEN: Izvini što nisam doneo šampanjac, dečko.

HOROVOĐA: A dolazio si u goste kod šampanjac-socijaliste? Cccc, dečko! Danak neiskustvu.

Svi se smeju. Dolazi sveštenik

SVEŠTENIK: Tim!

DEN: E, ljudi, eno ga *padre* sa našeg faksa.

SVEŠTENIK: Zdravo, Deni.

Tim sporo ustaje

TIM: Zdravo.

SVEŠTENIK: Tim, zašto me tako posmatraš?

TIM: Gledam da li ćeš me udariti ili ne.

SVEŠTENIK: Naravno da neću. Ja sam pacifista.

TIM: Danas su pacifisti jako militantni.

SVEŠTENIK: Mislim da nije najuputnije da neko kao ti procenjuje ko je militantan a ko ne. S obzirom.

TIM: S obzirom na šta?

SVEŠTENIK: S obzirom na to da si militarizovao našu zemlju. Vojna industrija radi punom parom a armija se duplirala.

TIM: Misliš da sam to želeo?

SVEŠTENIK: Ne znam. Nisam znao šta želiš ni kad si bio student.

TIM: Znao si. Pričali smo noćima. Uz kafu i cigarete.

SVEŠTENIK: Da, pričali smo ali to ne znači da sam te shvatio. Da li je ovo tvoje pivo?

DEN: Moje je ali ga slobodno uzmi, padre.

SVEŠTENIK: Hvala, Den.

Sveštenik uzima pivo i optija malo

SVEŠTENIK: Vremena cigareta i kafe su daleko za nama.

TIM: Sad piješ pivo.

SVEŠTENIK: Ostavio sam cigarete i kafu. Moram da imam neku zamenu.

TIM: Pa, kako si?

SVEŠTENIK: Lepo. Imam ženu. Troje dece. Parohiju.

TIM: I ja.

SVEŠTENIK: I ti imaš parohiju?

TIM: Imam troje dece i izbornu jedinicu.

SVEŠTENIK: Da, znam.

TIM: Svako u ovoj zemlji to zna. Na šta si mislio kad si rekao da nisi znao šta želim?

SVEŠTENIK: Upravo to.

TIM: Ali, ti si mi otkrio sve. Ti si probudio moju uspavanu veru. Ti si me povezao sa levičarskim idejama. Ti si mi rekao da je *Beseda na Gori* revolucionarni proglaš!

SVEŠTENIK: Time, iskreno, nisam mislio da sam ostavio neki jak uticaj na tebe.

TIM: Znaš da jesi.

SVEŠTENIK: Većina onih koji su se pridružili tvojoj partiji imali su neki događaj koji ih je uveo u priču. Ti ne.

TIM: Ne razumem te.

SVEŠTENIK: Da li su te nekad policajci pretresli na ulici?

TIM: Ne.

SVEŠTENIK: Jesi li nekad bio gladan? Ostao bez novca?

TIM: Naravno da ne. To ne znači.

SVEŠTENIK: Jesi li nekad video snažne koji prebijaju slabijeg i pojurio, bez razmišljanja, da mu pomogneš?

TIM: Ne, ali to je zbog toga što nikad nisam video.

SVEŠTENIK: Recimo da nisi. Jesi li nekad išao na demonstracije? Protiv rata, protiv nuklearnog naoružanja, protiv rasizma?

TIM: Nije ih bilo baš mnogo u ono vreme.

SVEŠTENIK: Ali si mogao da nam se pridružiš.

TIM: Tvom malom kofeinsko-nikotinskom kružoku.

SVEŠTENIK: I ti si bio njegov član. Ne možeš reći da nisi bio pozvan.

TIM: Da, ali.

SVEŠTENIK: Da li si nekad išao da podržiš radnike u štrajku?

TIM: Ja nisam radnik.

SVEŠTENIK: Nisam ni ja pa sam odlazio. Levičar koji ne odlazi na proteste je isti hrišćanin koji nikad ne ide u crkvu.

TIM: A ti si, vidim, baš išao na demonstracije.

SVEŠTENIK: Da.

TIM: Kao crkveno lice?

SVEŠTENIK: Da. U odori.

TIM: Crkva i država su odvojeni.

SVEŠTENIK: Ali smo svi Božja deca.

TIM: Da, jesmo.

SVEŠTENIK: I svi zaslužujemo hleb, vazduh, vodu, krov nad glavom, zdravstvenu negu, socijalnu pomoć i posao dostojan ljudskog bića.

Pauza

SVEŠTENIK: Izgleda da se ovde baš i ne slažemo?

TIM: U principu da ali ne možemo tek tako, preko kolena. Postoje prioritetni potezi. Između ostalog, ljudi se ne trude dovoljno.

SVEŠTENIK: Da, ima i toga.

TIM: Nisu dovoljno konkurentni na tržištu.

SVEŠTENIK: Apsolutno. Tržište je otvoreno, slobodno i na njemu vlada potpuna pravda.

TIM: Ne znaju da napišu dobar CV. Ne znaju da se služe kompjuterom. U 21. veku!

SVEŠTENIK: Sve na kurs! Odmah! Ali o njihovom trošku.

TIM: Inertni ljudi, puni prezira prema privatnoj inicijativi.

SVEŠTENIK: Da, samo žele da oporezuju.

TIM: I stalno traže još a ne rade ništa. Nemaju viziju.

SVEŠTENIK: Ni misiju.

TIM: Ti me sad zavitlavaš?

SVEŠTENIK: Koliko ti je trebalo da to shvatiš?

Pauza

SVEŠTENIK: " Na fakultetu sam, zahvaljujući neobičnom, nekonvencionalnom čoveku, ocu Marku, postao socijalista. Shvatio sam da su moja ranija, verska ubeđenja isprepletena sa pričom o socijalnoj pravdi. Rano hrišćanstvo je bila vera odbačenih, poniženih, slugu, robova, žena baš kao što je socijalizam ideologija proleterijata." Završen citat.

TIM: To sam davno rekao.

SVEŠTENIK: Pre petnaest godina. A da li si tad tako mislio?

TIM: Moja izjava je bila zamagljena trockizmom.

SVEŠTENIK: Hajde, Time, obojica znamo da to nije trockizam. To je pravljene razlike između ispravnog i pogrešnog. Ti nikad nisi bio trockista.

TIM: Nisam.

SVEŠTENIK: Okej. Šta si onda bio?

TIM: Ono što sam i sad. Socijalista.

SVEŠTENIK: Stvarno? Posle svega što si rekao?

TIM: Uvek sam bio socijalista na svoj način.

SVEŠTENIK: A kakav je to način?

TIM: Umeren. Politički utemeljen.

SVEŠTENIK: Pragmatičan.

TIM: Naravno.

SVEŠTENIK: I šta je taj pragmatizam rodio?

TIM: Novu levicu.

SVEŠTENIK: Koja nije to za šta se izdaje.

TIM: To je tvoj stav i ja ne želim da ulazim u raspravu.

SVEŠTENIK: Pametan potez. Svako bira svoje borbe.

TIM: Upravo.

SVEŠTENIK: A ti bi ovu izgubio.

TIM: E sad je stvarno dosta! Ti i tebi slični su upropastili našu partiju. Vodili ste nas iz jednog izbornog poraza u drugi. A zašto? Jer niste hteli da se prilagodite. I gde ste sada? U magarećim klupama Parlamenta, kao derišta koja nisu ništa naučila!

SVEŠTENIK: Možda zbog toga što nismo hteli da odustanemo od principa.

TIM: Kojih principa? Nacionalizacija industrije? Nacionalizacija rudnika?

SVEŠTENIK: A šta je trebalo da kažemo? Da je sve na prodaju?

TIM: Pa zar nije?!

HOR I SVEŠTENIK (na melodiju crkvene pesme *Amazing Grace*) :

Hleb nasušni naš daj nam sad

Štiti one što su ostali

Oni što behu izgubljeni, biće nađeni

Slepi su progledali

Država me učila kako se bojati

Ali ne i kako se boriti

Kako su retki časovi

Kad zasijamo svi

Kako gorke, dosadne

Godine

Kroz muku, patnju i naporan rad

Prošli smo od kolevke

Nogu pred nogu, kroz mrkli mrak

Korak napred - dva nazad

Ali vera u bolji dan

Će nas voditi

Besmo slepi al sad

Vidimo mi

SVEŠTENIK: Šta sad kažeš?

TIM: Lepo, dirljivo. Ovi madrigalisti imaju izvanredne glasove.

SVEŠTENIK: Da li misliš da je ovde samo o muzici reč?

TIM: Naravno da nije. Mogu oni pevati koliko hoće a ti možeš propovedati koliko hoćeš ali to neće ni ovolicno uticati na svetsku politiku. Potrebni su snažni, široki potezi.

SVEŠTENIK: Revolucionarni?

TIM: Da, ali ne tako što se poziva na revoluciju. Ili, u bezbednsoti zaključanog kabineta, raspravlja o istoj. Vi ne znate ko je ovaj čovek. Kad bi znali ko je on zapravo ne bi toliko pevali. Saznao sam, kad mi je stigla fascikla s njegovim podacima, podatke zbog kojih sam želeo da pojedem svoju izjavu štampanu u partijskom glasilu.

SVEŠTENIK: Opet neka petljavina tvog medijskog satrapa Krapa.

TIM: Petljavina? Ovaj čovek ovde je u krvi do ramena.

SVEŠTENIK: To je sumanuto! Ja nikad nikog nisam.

TIM: Znam. Ti si pacifista. Ali, bez obzira na to, otišao si da vidiš ljude koji jesu Rukovao si se s njima. Jednog od njih si, čak, zagrlio i tako je krv s njegovih ramena pala na tebe i okaljala te zauvek.

SVEŠTENIK: Ovo je potpuno netačno.

TIM: Netačno? Da li hoćeš da kažeš da nisi došao na noge onima koji su celu našu zemlju proglašili za legitimnu metu? Da nisi sedeо sa teroristima?

SVEŠTENIK: Terorista za jedan narod je heroj za drugi narod.

TIM: A koji je tvoj narod? Ili ćeš opet trabunjati kako smo svi Božija deca?

SVEŠTENIK: Hrišćanstvo je univerzalno. Ja pripadam celom svetu.

TIM: A naročito onima koji su finansirani od trgovine drogom, pljačke i šverca? Onima koji podmeću bombe u restorane? U pabove? Dižu ljude u vazduh dok ispijaju pivo posle posla? Pucaju mučki u naše policajce? Dižu u vazduh autobuse pune dece? Kako se to uklapa u tvoju veru?

SVEŠTENIK: Ja sam, sa još nekoliko sveštenika, bio u misiji dobre volje.

TIM: U misiji dobre ili zle volje? Citiram: "Podižem ovu čašu za hrabre ljude koji su se borili za slobodu ove zemlje".

SVEŠTENIK: Nisam mislio na teroriste.

TIM: Ne, nisi. Mislio si na njihove prethodnike koji su takođe bili teroristi.

SVEŠTENIK: To što je naša zemlja radila njihovoj je bio terorizam najgore vrste.

TIM: Na koji je trebalo odgovoriti terorizmom? Oko za oko, Zub za Zub!

Pogledajte našeg pacifistu- beo spolja ali krvav iznutra. To je čovek Božji, ušuškan u svojoj foteljici, dimi lulu dok sakupljamo delove raskomadanih tela naših zemljaka po ulicama.

SVEŠTENIK: Da naša zemlja nije vekovima tlačila te nesrećnike.

TIM: Vekovi su prošli. Sadašnjost se računa.

SVEŠTENIK: Ni sadašnjost nije ništa bolja.

TIM; Bolja je!

VEŠTENIK: Odakle ti ta ideja?

TIM: Ja posedujem sadašnjost!

Fiona ustane. Žuštrim korakom pride Svešteniku i pljune ga u lice

FIONA: Moj sestrić je poginuo u bombaškom napadu, nakazo raspopska!

SVEŠTENIK: Žao mi je.

FIONA: Ne, nije. Ovo ti je za Jana.

Fiona mu udari šamar i vrati se nazad na mesto. Tajac. Sveštenik uzdahne, izvuče maramicu, obriše lice

SVEŠTENIK: Mislim da bi bilo najbolje da odem.

TIM: Da, mislim da bi tako bilo najbolje.

Sveštenik ode. Tim se kočoperno okreće prema publici

TIM: Shvatate li sad? Ekstremisti kao on su mogli da pojedu našu partiju. Da se ja nisam pojavio i preuzeo kormilo zemlja bi i dalje nazadovala a teroristi bi ubili sto, dve stotine, hiljadu ljudi. Ovaj narod, znam, razmećem se ali reći će, duguje upravo meni i mojim ljudima to što su teroristi položili oružje. Što živimo bez straha od njihovih napada. Ko je, recite, našao dovoljno mudrosti i taktičnosti da pregovara s njima? Ko je rečju uradio ono što celokupni vojni i policijski aparat nisu mogli? Ko je to uradio bez laskanja, bez izvinjavanja, bez pompeznih zdravica za njihove izginule "patriote"? Zaboravljate šta sam sve uradio za vas.

FIONA: Nisi mi vratio mog sestrića.

TIM: Žao mi je.

FIONA: I nisi ih sve pohapsio. Da sam pet minuta bila navlasti ja bi ih sve povešala. Od prvog do poslednjeg. Lepo je govorio Jan, moj sestrić: "Moj poručnik misli, a i ja se slažem s njim, da te smradove iz močvara ne treba držati u zatovru. Metak u potiljak čim ih uhvatimo pa posle napšiši da su pružali otpor prilikom hapšenja."

TIM: Mislim da ovaj komentar nema veze s mojom pričom.

FIONA: Ali naplatio im se unapred. Aha. Skinuo je trojicu kad je bio na prvoj turi. I još dvojicu kad je bio ona drugoj. Tako su mi rekli.

TIM: Hm, da. Htedoh da vam kažem da je moja zamisao za rešavanje višedecenijskog spora bila jednostavna, ali, kako su mi moji saradnici rekli, apsolutno genijalna i originalna.

Iz publike dolazi Irena

IRENA: ORIGINALNA?! Ti nisi imao jednu originalnu ideju u svom životu!

TIM: Irena, izgledaš baš mladoliko.

IRENA: To je zbog toga što si me poslednji put video pre petnaest godina. U tvom snu se pojavljujem onakva kakvu si me video poslednji put.

TIM: Hmm. A kad je to bilo?

IRENA: Onda kad si mi davao otkaz. Bez objašnjenja.

Irena se popne na scenu

TIM: Mislim da je besmisleno da trošimo vreme na jednu sporednu pojavu.

IRENA: Sporednu pojavu? Zbog čega sam ja sporedna pojava? Zato što sam žensko?

TIM: Ne, nisam to rekao.

IRENA: Svojevremeno sam bila krupna pojava u tvom životu.

TIM: Molim vas, razumite, ja nisam imao aferu sa ovom ženom.

IRENA: Naravno da nisi. Ali samo zbog toga što nisi smeо.

TIM: Nisam znaо da sam te interesovao.

IRENA: I nisi. Ali sam znala da me stalno posmatraš tim malim plavim okicama. A znam i kakve prljave misli su ti padale na pamet.

TIM: Oh, nemojmo o tome.

IRENA: Hoćeš li da im kažem tvoj fetiš?

TIM: Kako bi ti mogla to da znaš?

IRENA: Znam jer sam deo tvog sna i kao takva raspolažem podacima o izvesnim pomagalima.

TIM: Samo reci zašto si došla.

IRENA: O, Timi, zar da uskratimo publici par škakljivih podataka?

HOR: Reci nam, o, molimo te, reci nam, baš smo narajcani!

IRENA: Možda kasnije.

HOR: Buuu! Baš si neka!

TIM: Hajde, reci brzo i kratko šta hoćeš.

IRENA: Da bi se ti što pre probudio. Ne ide tako.

TIM: A kako ide?

IRENA (Zapeva na melodiju *Sexual Life Of A Camel*):

Seksualni život vođe...

TIM:Irena!

HOR: Ne! Pusti je da peva!

IRENA(peva):...je čudniji nego što se misli

TIM: Zadaviću te!

Horovođa i Deni pritrče i obuzdaju ga

IRENA(peva):

Seksualni život vođe

Je čudniji nego što se misli

Tripuje da je rock star

Dejvid Bouvi il Elvis Prisli

Ko noj zabija glavu u pesak

I smeška se ko Sfinga

U krevet ide sa svima

Sa tajkunima se svinga

On je ozbiljan čovek

On je čovek realan

U orgiji politike

On je panseksualan

Vođa je nezajažljiv

Al čudan apetit ima

Jedne večeri reče meni

Ti, ja i švedska mašina!

HOR: Ti, ja i švedska mašina!

IRENA (peva):

Vođa ima sukњe sa strane

Al to mu nije dosta

Kako da izdrži do burdelja
Brze ševe ispod mosta
Al stari mudraci njega
Novoj perverziji uče
Kad ti poskoči neman
Nek se neko pod sto zavuče!
HOR: Nek se neko pod sto zavuče!
IRENA (peva):
Rekoh nou, najn i njet
I na jezika još pet
Al vođica se kune:
Jedan deo "ne" ne razumem!
Koji deo *ne* ti ne razumeš?
Šta jebeno nije jasno?
Ostaviću ženu, decu
Samo tebe volim strasno!
Govore moje pišeš
Ideje mi svoje daješ
Ja sam šatro čovek
Al s tobom ja postajem
Ti moj si mozak i moj glas
Informacije od tebe primam
Al noćas nek bude nas troje
Ti, ja i švedska mašina!
HOR:
Ti, ja i švedska mašina!
IRENA(peva):
I tako sam popila otkaz, pizda li mu materina!

TIM: Pustite me! Rekla je šta je imala! Pustite me! Neću joj ništa!

Horovoda i Deni ga puste

IRENA: Pa, kako se sad osećaš, Timi?

TIM: Začudo dobro.

IRENA: Nije te potreslo?

TIM: Ni najmanje. Moja supruga ne zna. A ovo je san.

IRENA: Znaš li da smrt u snu najavljuje smrt u realnom životu?

TIM: Bapske price. Neki govore da je to znak da ćeš biti dugovečan.

IRENA: Jel tako?

TIM: Irena, ne znam koji je izvor tvoje frustracije. Ako je ceo ovaj šou napravljen zato što sam te otpustio.

IRENA: Otpustio si me jer nisam htela da spavam s tobom.

TIM: Nisam. Tvoje odbijanje sam primio krajnje džentlmenski.

IRENA: Rekao si da sam drolja.

TIM: Kroz zube. I to kad si već bila kod vrata.

IRENA: To je isto.

TIM: Nije. I nisam te otpustio zbog toga. Sama si rekla: imao sam mnogo suknji sa strane. Mogao sam da živim i bez tebe u krevetu.

IRENA: Haha, pa zašto onda?

TIM: Samo momenat.

Tim se nakašlje

TIM: Dame i gospodo. Vi ste moja porota i molim vas.

IRENA: Time, nismo u sudnici.

TIM: O, jesmo.

IRENA: Radio si kao advokat samo dve godine i bio absolutno katastrofalan u tome.

TIM: Nisam bio toliko loš.

IRENA: Nisi? Ti ni Isusa Hrista ne bi mogao da odbraniš. Ali, nema veze. Narode, ma koliko bili ograničeni, neobrazovani, netalentovani, nemojte očajavati. Ako su vam sve opcije potrošene vi uvek možete da odete u profesionalne političare.

TIM: Irena, ja govorim. Dakle, dragi sugrađani, ponovo se vodi haranga protiv mene. A ko je napadač ovog puta? Ovde prisutna Irena jeste pisala govore za

mene. To je tačno. I davala mi je ideje kad sam se prvi put, dodaću neuspešno, kandidovao na parlamentarnim izborima. Ali, da li mislite da jedan poslanik moće sve da uradi? Da mu ne treba armija saradnika? I ona sad priča o autorstvu. Winston Čerčil nije napisao svoje memoare pa je opet dobio Nobelovu nagradu. Imao je ogroman tim ljudi koji su je napisali. Zašto? Jer nije imao vremena. A zašto? Jer se bavio politikom a to nije samo pisanje govorancija već i razgovori, dogовори, pregovори, svečане večere i kokteli, gomila sitnica koja ne ulazi u vaše glave. A ovu ženu sam otpustio iz samo jednog razloga – pisala je ono u šta ja nisam verovao.

IRENA: Kako? Rekao si mi da su to najbolji govori koje si pročitao u svom životu!

TIM: Da, Irena, ali bili su, pa, previše ulevo. Trebalo je osavremeniti se, pomeriti prema centru. Prošlo je vreme mlataranja crvenim zastavama, dizanja stisnutih pesnica i urlanja parola.

IRENA: Mislila sam da si verovao.

TIM: Bilo je korisno. Bar u početku.

IRENA: Korisno?

TIM: Da, da malo razgalimo birače. Imalo je taj efekat.

IRENA: Efekat?

TIM: da, dobro si uradila posao.

IRENA: To nije bio samo posao.

TIM: Nemoj reći da si verovala u to što si napisala. Pa znaš kako funkcioniše svet.

IRENA: Znam i verovala sam. Čak sam i tebi verovala. Nisam prestala da ti verujem ni kad si mi predložio.

TIM: Znam šta sam predložio i za to se duboko kajem.

IRENA: Ne, ne kaješ se. Tebi je samo "žao".

TIM: Rekao sam izvini.

IRENA: Tvoje izvini vredi koliko i ti. Nimalo.

Irena ode ,suzdržavajući se da se zaplače

HOR: Buuu!

TIM: Buuu vama! Ja sam imao svoje razloge. Trebalo je promeniti tim, naći nove pouzdane ljude.

Dolazi Mik

MIK: Nove, pouzdane ljude koje ćeš zavrnuti na prvoj krivini.

TIM: Mik, otkudi ti?

MIK: Iz nečiste savesti.

TIM: Mik, mi smo se nešto dogovorili.

MIK: Znam, pristao sam da se ne kandidujem za premijera.

TIM: Imao sam tvoju saglasnost.

MIK: Imao si.

TIM: Ali ne od srca.

MIK: Ne, ne od srca.

TIM: Gledao sam snimke naših kongresa. Uvek si namršten. Naročito kad ja govorim.

MIK: Tvoje šale i nisu neke, Tim.

TIM: Samo se trudim da olabavim napetost.

MIK: I stegneš omču oko mog vrata. Ovaj čovek ovde, loš đak, razmaženo derle, nikakav advokat sa bednim rezultatom na prvim izborima.

TIM: Svaki početak je težak.

MIK: Ovaj ovde prisutni, vaš premijer u dva mandata je sve što je naučio o politici i ekonomiji naučio od mene.

TIM: Za šta smo ti partija i ja večno zahvalni.

MIK: Partija da-ali ti ne. Jer, da jesi zahvalan, da imaš malo obzira ne bi tabloidi pisali o meni kao o "Poludelom doktoru sa Severa".

TIK: Okej, to je bilo malo presnažno.

MIK: Presnažno? Napisali su da me treba strpati u ludačku košulju. Napisali su da bolujem od manične depresije. Napisali su da tučem decu i pse. Jedino što su pogodili je da imam doktorat iz ekonomije ali su mi čak promašili i fakultet.

TIM: Čekaj, Mik, ne utičem ja na štampu.

MIK: Jel ti to meni govoriš? Meni? Ono đubre Krap je to radilo za tebe. To svi znaju. Cela zemlja. A kad si me napao, a? kad? Kad samodstupio iz trke za premijersko mesto. Šta si hteo da postigneš s tim? Da me uništiš za svaki slučaj.

Kao neku potencijalnu pretnju.

TIM: Mik, od sutra ćeš ti biti glavni u partiji. Što se toliko nerviraš?

MIK: Što se toliko nerviram? Deset godina sam poslednja rupa na svirali.

Podsmevaju mi se, guraju me u stranu. A sad im trebam i to samo zbog toga što su se svi usrali od mogućnosti da sednu na to mesto. Kako se i ne bi uneredili kad si ti uništio sve što si mogao.

TIM: Ja ne razumem šta ti želiš.

MIK: Ja sam skroman, jednostavan čovek: želim tvoju glavu nabijenu na kolac, tik do Krapove.

TIM: Mik, mislio sam da smo prijatelji.

MIK: I ja. Izgleda da sam pogrešio.

TIM: Krap je zaštitnički nastrojen prema meni. Znaš kakav je.

MIK: Krap je spin doktor koji bi svojim ujedima pobjio ceo okot zvečarki za pet sekundi.

TIM: Kao što rekoh, ti si uradio toliko mnogo.

MIK: A koliko sam još trebao da uradim da bi ti bio zadovoljan? Za vreme kapmanje sam popio nekoliko antidepresiva. Dobro i par pića s njima i, znam, delovao sam malo čudno na završnom mitingu ali ja NISAM LUDAK! Ja sam odrastao u siromaštvu, u porodici koja je tri generacije bila u partiji. Ja sam miran porodičan čovek. Ja sam celog svog života marljivo radio. Štedljiv sam. Nemam švalerku. Ja ne znam kako se duva trava a kamoli šmrče kokain.

TIM: Što si spomenuo kokain?

MIK: Primera radi.

TIM: Uf, dobro.

MIK: I šta god da uradim nije dovoljno. A ja sam onaj koji te podržao. Koji je, kad je trebalo, okrenuo kormilo prema centru. Moj autoritet je pomogao da se podigneš tu gde jesi i da budeš to što jesi. A ko si i šta si, to više ne mogu da kažem.

TIM: Znam i za to.

MIK: Smo ti večno zahvalni partija i ja. A znaš, ja sam samo htio da izguramo to zajedno, kao dva kamerada, ne kao dva službenika u pošti koji se međusobno mrze ali moraju da sarađuju na razvrstavanju paketa.

TIM: Znam, Mik. Ti imaš veliko srce.

MIK: To kažeš samo onako. To je problem s tobom, Tim. Za tebe je sve onako. Ne znaš kako je kad imaš dobrog prijatelja.

TIM: Ja osećam.

MIK: ne, ja osećam. Ja sam onaj ko oseća. Ja sam onaj kome je stalo do našeg prijateljstva. Ja imam tugu. Ja imam *blues*.

MIK (peva uz pratnju hora na melodiju blues standarda *When You Got A Good Friend*):

Kad dobrog druga imaš, uz tebe je uvek on
O da, kad dobrog druga imaš, uz tebe je uvek on
Uz tebe je tvoj pajtaš kroz svaku buru i lom

A ogledalo te vara jer kaže da lepši si ti
A ogledalo te vara kad kaže da lepši si ti
I da samo zbog toga Vladu moraš voditi

Možda sam u pravu a možda varam se
Možda sam u pravu a možda varam se
Al kad Mik je tvoj drugar biće lako sve
I zato...

Ako ako želiš da se izviniš ti ne oklevaj
Ako želiš da se izvineš ti ne oklevaj
Tvoje iskreno izvinjenje prihvatiću ja

Tim, tronut, zagrli Mika. Hor tapše

TIM: Možda sam ja zgodniji ali ti si prelep.

MIK: Hvala.

TIM: Mislim na tvoju dušu.

MIK: Da, Time. Znam na šta misliš.

TIM: Znam da sam pravio pogrešne poteze ali znam da ćeš ti biti dostojan naslednik.

MIK: Kako misliš?

TIM: Mislim da ih nećeš praviti toliko.

MIK: A, dobro.

TIM: U smislu da nećeš imati Mika da te minira.

MIK: Kako?

Mik se izvuče iz zagrljaja

TIM: Hajde, Mik, nismo deca. Ne misliš valjda da sam zaboravio šta si uradio kad sam htio da povećam poreze? Blokirao si me. A kad sam htio da povećam zdravstvenu zaštitu? Isto. Čak i kompjutere za škole, Miki. Više si mi pravio problem ti nego opozicija. I šta sam onda mogao da uradim? Okrenuo sam se spoljnoj politici. A zašto? Jedino te tamo nije bilo.

MIK: Čekaj, nije bilo baš tako.

TIM: Žena dođe kući i zatekne muža sa droljom na kurcu a on joj kaže: "Srce, nije tako kao što izgleda."

MIK: Ja sam te korigovao. Nisi trebao da se zalećeš.

TIM: Sprečio si gomilu pozitivnih zakona za ovu zemlju. Jesam li u pravu narode?

HOR: Daaaaaa.

MIK: Daj, Time, svi znamo da je to bila čista demagogija. Određeni ljudi o kojima ne bih govorio ovom prilikom su dali jasan znak da neke stvari ne smeju da se dogode.

TIM: Samo transparentno, Mik, samo transparentno.

MIK: Ja ipak ne bih o tome. Ovako javno. Ali transparentno da.

TIM: A zašto ne bi o tome? Zato što svi znaju twoje motive a oni su jasni- htio si da mene uniziš kako bi se ti uzvisio. Tvoja zavist i opsednutost vlašću su koštali ovu zemlju. Neprocenjivo. U životima, u novcu, u sirovinama.

MIK: Ne, to nije bilo tako. U pitanju je bio klasni dogovor.

HOR: Uaaa!

MIK: Naši uticajni prijatelji. Hoću reći partneri.

HOR: Uaaa!

MIK: Bankrotirali bi kao zemlja.

HOR: Lažov!

HOROVOĐA: Napolje s plutokratom!

Članovi hora krenu da bacaju trule paradajze na Mika i on pobegne

MIK(off): Time, od sutra si niko i ništa! Niko i ništa!

TIM:Sutra je još daleko. Svašta se može promeniti do tada.

DEN: Da, ako aktiviraš tvoje drugare lovatore.

TIM: To su podle insinuacije.

HOROVOĐA: A oni silni dobrotvori koji su ti finansirali kampanju?

TIM:Ne razumem na šta misliš.

HOROVOĐA: Ne? Da pojasnimo. Hor, pozor! Jedan, dva i tri.

HOR (Peva na škotsku tradicionalnu melodiju *Bonny Dundee*):

Demokratija je vic i to svako zna

Parlament je sprdnja

On je dno dna

Nema poreza na luksuz

Nek živi status quo

Tajkuni i Timi nas vode na dno

Obori me s vlasti, čik ako smeš

Podaj mi zlato, podaj mi keš

Slobode nema i to znaju svi

Zemljom vladaju tajkuni i Timi!

Naciju jašu ko staru ragu

Beda raste, mi gubimo snagu

Zajebi ti savest

Nek čute svi

Zemljom vladaju tajkuni i Timi!

Obori me s vlasti, čik ako smeš

Podaj mi kredit, podaj mi keš

Slobode nema i to znaju svi

Zemljom vladaju tajkuni i Timi!

Ko traži poso nek ide preko grane
Dok Timi štekuje lov sa strane
Moli se druže triput pa puta tri
Zemljom vladaju tajkuni i Timi!

Ako igraš poštено, šuntava beno
Smrviće te, biće jebeno
Oni drže muriju, Službu i sud
Nasukaše nas na državni ud

Obori me s vlasti, čik ako smeš
Podaj mi telo, podaj mi keš
Slobode nema i to znaju svi
Zemljom vladaju tajkuni i Timi!

Tim teatralno tapše

TIM: Lepo, lepo ali, šta je alternativa?

DEN: Tim nema alternativu.

Hor se smeje. Dolazi Krap. Agresija izbjiga iz njegove namrgodene, robusne pojave

KRAP: Šta je bilo, klošari? Pištite ko Hor bečkih dečaka na helijumu. Jezik za zube ako ne želite da vam ih iščupam iz usta i ispletevem od njih konopac za bandži džamping!

TIM: Krap!

KRAP: Time, ne slušaj njihova sranja. Ne ulazi u polemiku s njima. Samo čuti i pusti mene da spinujem.

Den se igra s trulim paradajzom

DEN: Ljudi, ajde da počastimo Timovo pseto.

KRAP: Samo probaj da me gađaš trulim paradajzom i uhvatiću ga u vazduhu i zakucati ga u tvoja usta kao Džejms Lebron a onda ču, dok se budeš pitao gde te i kako satro brzi voz, istesati ogroman kolac i nabiti ga u tvoju koščatu bulju a zatim okrenuti par puta na tihoj vatri i pozvati Hanibala Lektora na roštilj.

HOROVOĐA: Govor mržnje nije dobrodošao na ovom mestu.

KRAP: Oj, Pavaroti! Jesam li se obratio tebi, gomilo genetski tretirane slanine? Ko sledeći pisne odraću njenu ili njegovu kožu i napraviti od nje seksu gaćice koje će nakačiti na nadrogiranu striptizetu koja se trlja uz šipku dok iz zvučnika piči : *That's the way,ahaaha, I like it!* Jel ima dobro-jebenih-voljaca? A? Ne? Javite mi se kad vam izrastu mudanca. Neće vam dugo visiti, to vam garantujem!

TIM: Polako, Krap, oni su samo narod.

KRAP: O daj, poštedi me tih sranja! Nije ti sad izborna kampanja! O, provali, to se rimuje!

TIM: Krap, zaglavio sam se u ovom snu. Pomozi mi da se iščupam iz njega.

KRAP: Žao mi je, drugar, i ja sam deo tvoje fikcije tako da ćeš morati sam. Bilo je mnogo krkavela iz kojih sam te iščupao ali ovo je izvan mojih moći. Verovao ti meni ili ne.

TIM: Naravno da ti verujem.

KRAP: VERUJEM TI, PIZDO!

TIM: Molim?

KRAP: To je pisalo na rođendanskoj torti koju si mi poslao. Sećaš se?

TIM: A, da, naravno da se sećam.

KRAP: Slušaj, nešto mi govori da mi baš ne veruješ.

TIM: Kako to misliš?

KRAP: Time, pizdo stara, ti uvek lažeš kad rečenicu započneš sa *naravno* , *svakako* ili *apsoluuno*.

TIM: Pa, Kape, mislio sam da ti kažem da si mogao malo da smanjiš.

KRAP: Šta da smanjam? Pušenje? Alkohol? Batalio sam poroke pre deset godina. Ja sam vojničina partije. Ja sam džedajčina partije. Ja sam Obi Maderfaking Kenobi nove levice.

TIM: Da, ali, Krape, mislim da je to što si objavio transkripte razgovora Vlade bilo malo preterano.

KRAP: Jedino što je preterano je činjenica da su članovi Vlade preterani moroni!

TIM: Ja sam angažovao te preterane morone jer si mi ti tako rekao.

KRAP: A šta si htio? Da ti u kabinetu budu pametni ljudi koje ne možeš kontrolisati?

TIM: Pametnog čoveka jeste teško kontrolisati ali budalu još teže. Afere koje su pravili.

KRAP: Znam. Pisali smo o svakoj od njih.

TIM: Ali, oni su članovi MOJE Vlade!

KRAP: Da, ali ti si u odnosu na njih Majka Tereza. Ti si Vinston Vulf iz *Petparačkih priča*. Ti dolaziš i rešavaš probleme.

TIM: Probleme koje ste napravili ti i tvoja *tartan mafija*.

KRAP: Tartan mafija? Zar to nije malo ksenofobično, Time? Tartan mafija? Što ne kažeš: gomila alkoholisanih pegavih severnjačkih cicija opsednutih prženom hranom i sodomizovanjem ovaca.

Tim: Meni je jako žao.

KRAP: Tebi je žao? Stvarno? Ne nije. Ja nisam član tartan mafije. JA JESAM TARTAN MAFIJA! Bolje je biti Toni MekSoprano nego južnjački, pompezni, naduveni, ispoširani, pederasti, vazelinasti, riboliki, klempavi, Vidi – Me - Išao - Sam – U- Privatnu - Školu šampanjac-socijalista, pizdo!

TIM: Čekaj, Krape, nisam mislio tako.

Krap ga zgrabi za košulju

KRAP: Ja sam tvoj šef komunikacija! Ja komuniciram! Ja sređujem stvari! Ja zavlaci ruke u govna i krv ako treba! Ja ginem i vaskrsavam za tebe svakog dana poslednjih petnaest godina!

TIM: Znam i na tome sam ti večno zahvalan. I partija takođe.

KRAP: Da, kao što si zahvalan Miku. Hoćeš i mene da otkačiš? Jel se o tome radi?

TIM: Ne bih baš tako rekao.

KRAP: A kako bi rekao? Ne gledaj na to kao na otpuštanje, Krape, kamerade stari!
Gledaj na to kao na novu jebanu poslovnu priliku koja je ravna brisanju poda
porno bioskopa u Kilerkrankiju!

TIM: Ne, nisam to hteo da kažem.

KRAP: A šta si hteo?

TIM: Ako bi mogao da se odmakneš malo.

KRAP: Što? Smrdim ti na *haggis*?

TIM: Ne. Ni najmanje.

KRAP: Šteta. Šta hoćeš?

TIM: Krape, nisi smeо da objaviš beleške sa sastanka Vlade. To je krdinalna
greška koja ima svoju cenu.

Krap ga zakuca čelom u nos. Tim padne na guzicu

TIM: Krvarim! Umirem!

KRAP: Kakav patos! Slušaj me dobro jer ponavljanja nema: ja sam te stvorio, ja ću
i da te uništим.

TIM: Nisi smeо.

KRAP: Sastanak Vlade? Pa šta ako jesam? Niste razgovarali ni o čemu značajnom.
Ti seratori su brbljali tričarije i onda ste se rastali. Velika stvar! Ja ostajem.
Narativ ostaje. Ti ideš na izbore. Slušaj me, ti ideš na izbore! Gledaj me, pizdo. I ti
ćeš pobediti po treći put. Ja ću se pobrinuti za to.

TIM: Ne posle svega. Ne posle rata.

KRAP: Kakve rat ima veze sa izborima?

TIM: Kakve veze? Antiratne demonstracije su bile najmasovnije u istoriji ove
zemlje.

KRAP: Pa šta onda? Demonstranti su se razišli a rat se nastavio. Ova zemlja je
stalno u nekom ratu. Nemoj dozvoliti da te te sitnice odvlače od priče. Kandiduj
se! Bićeš ponovo premijer!

TIM: Partija se neće složiti.

KRAP: Hoće kad ja poguram stvari.

TIM: Ja ne bih.

KRAP: Ni ja ne bih.

TIM: Šta?

KRAP: Obelodanio podatke. Neke od njih. Za početak. Ali podaci mogu da misteriozno procure. To se ionako danas stalno događa. Nek neko od ovih novih hakera dobije par gigabajta.

TIM: Koje podatke?

KRAP: Prave. O lažiranju podataka vezanih za neke bombardovane zemljice. O tajnim sastancima na kojim sam ja držao sveću. Za početak. A ima još. Dilovi s gospodom koja nosi čaršave i živi na grbačama kamila.

TIM: Ne bi ti.

KRAP: Bih. Ja ne idem sam dole.

TIM: Povući ćeš me za sobom?

KRAP: *Kon mućo gusto.*

Pauza

KRAP: Razmisli pa mi javi. A vi, pištavci, šta blenete u mene kao da imam tri kite? Nastavite sa svojim karaoke-pizdarijama, prestonički srednjeklasni pizduni!

Krap odlazi

TIM: Šta sad da radim? U ovakvim prilikama, kojih je bilo i pre, bih seo na hladnu klupu u crkvi. Smiren. Blago naježen ali smiren. I onda bih pričao sa senima mojih roditelja. Tražio savet.

Preko scene pređe senka muškarca s lulom u zubima

TIM: Oče?

Senka muškarca pućne par dimova iz lule i ode. Prolazi senka punije žene s kosom vezanom u pundu

TIM: Majko, molim te, reci mi! Šta da radim? Preklinjem te!

Senka žene popravi kosu i mine

HOROVOĐA: Niko te ne želi Time. Čak i tvoja senka beži od tebe.

HOR (Peva na melodiju *Golden Years* Dejvuda Bouvija):

Strašno je, sve strašno je

Loš život te odveo pogrešnim putem, srce

Ustani i hodi Time

Tamno je nebo, najbolje je prošlo

Plaćanje računa na red je došlo

Ustani i hodi Time

Izgubljen, zaboravljen

Patetičan i potpuno neostvaren

Strašno je, sve strašno je

Ustani i hodi Time

Sinoć su te vredali, neke veze povukli

Ustani i hodi Time

Za tebe više ne radi vreme

Ko da rešava tvoje probleme?

Ustani i hodi Time

Biće uz tebe još jedan mandat

A posle si samo pocepani plakat, izbledeo

Strašno je, sve strašno je

Ustani i hodi Time

Biće skoro, za dan il dva

Dobićeš sve što ti pripada

Limuzine biti neće

Ni vlasti, ničega

Ne plači Time

Iz trke ispadaš

Opametiti se

Nikad nećeš ti

I to znaju, znaju svi

Za senkama juri,

za senkama juri
Al kasno je, prekasno
Moli se koliko hoće ti
Al dušu nećeš vratiti
Za senkama juri se
Al kasno je
Kasno sve

Tim se savije kao fetus. Rida. Dolazi Ana

TIM: Ana, propao sam. Dođi, uteši me.

Ana ga uzima u krilo

ANA: Time, vreme je da se povučeš.

TIM: Znam ali Krap mi kaže.

ANA: Krap neće smeti. Zna da mu neki ljudi neće dozvoliti.

TIM: Neki ljudi su moja briga.

ANA: Ne. Moja. Sve sam već sredila. Neće biti nikakvih problema. Krap je lajav ali nema petlju. Pristaće na sve.

TIM: Ana, kao ti...

ANA: Dragi, svi znaju da sa mnom delis sve. Između nas nema tajni.

TIM: Ipak, Krap.

ANA: šta smo se dogovorili? Kad ti nemaš snage, kad ti Bog ne govori.

TIM: Ana odlučuje.

ANA: Baš tako.

TIM: Volim te, Ana.

ANA: Dragi, oboje znamo da to nije istina. Ali, nema veze. Zdravi smo, bogati, imamo troje dece. To je ono što se računa.

TIM: Kad bih nekako mogao da ti se odužim.

ANA: Već jesи. Samo nastavi kako smo se dogovorili.

TIM: Ljubavi, kad pomislim na gluposti koje sam ti priredio.

ANA: Ššš, znam sve. Ti nisi ništa krio. Takav si. Bio si iskren u svojim preljubama.

TIM: Oni me proglašavaju za ratnog zločinca.

ANA: Hahah, pa ja sam te nagovorila da uđemo u rat. I onaj pre njega.

TIM: Da, jesi.

ANA: Hajde sad, ne razmišljaj o tome.

TIM: Moja savest.

ANA: Tvoja savest ti ne dozvoljavada spavaš. Uostalom, to nije savest, Timi. To je samo tvoja projekcija. Ti umišljaš da imaš savest da bi lakše obavljaо državničke poslove. Da bi se osećao da si čovek. Ali, ti nemaš savest.

TIM: To je užasno.

ANA: Ne, to je tako. Nemam je ni ja. Zato smo zajedno. Savršeni par.

TIM: Ti si divna žena . Odrekla si se političek karieyre <zбog mene.

ANA: Pa, i ovo je politička karijera.

TIM: Da si se kandidovala za premijerku ja bih te podržao.

ANA: Znam, ali narod nije želeo još jednu ženu na prestolu. Naročito posle one oštrocokonđe.

TIM: Da. Mada, bila je impresivna oštrocokonđa.

ANA: Hehe, jeste. Ja sam joj se pomalo divila.

TIM: Nisi jedina. Cela nacija je bila opijena. Čak i opozicija.

ANA: Žena sa čeličnim testisima.

TIM: Najveći lideri ove zemlje su žene. To je istina. Da li si nekad pomislila da bi ipak bilo bolje?

ANA: Ne, Time. Hajde, spavaj. Previše zapitkuješ.

TIM: Mhmmm. Već mi se malo sklapaju oči.

ANA: Tako je. Opusti se.

TIM: A ipak malkice?

ANA: Ne, Time. Zaista ne.

TIM: A zašto?

ANA: Ja nikad ne bih imala toliko vlasti da sam ZAISTA bila premijerka.

TIM: To je istina. Laku noć ljubavi.

ANA: Laku noć, dragi.

Tim klone i počne da hrče. Ana ga zgrabi za vrat i počne da vrišti

ANA: Ti si pizda! Ti si ništa! Ti si neverno đubre! Ti si truba u krevetu! Ti si prazan! Bez sadržine!

Tim pokušava da se otme ali ga ona sve jače davi

ANA: Umrećeš a onda će cela nacija pasti u žalost. A onda na scenu stupam ja. Ožalošćena supruga. Svi će me podržati kao jedan. I Mik. I Krap. Svi! Dovući ću i onu Irenu da mi piše govore!

Tim krklja

ANA: Umri Makbete! Tvoja lejdi će te poljubiti u hladno čelo!

Pratrčavaju Den i Horovođa. Grabe je ispod pazuha i odvlače sa scene. Ana se hysterično smeje. Tim ustaje, otresa prašinu sa sebe

TIM: Nikome ne mogu da verujem. Nikome. Ni rođenoj ženi.

Vraćaju se Horovođa i Den

DEN: To sam i ja mislio pa sam se opet ženio pet puta.

Dolazi Don. Pucne prstima. Muzika na orguljama, off

DEN: Samo nam je ovaj falio.

DON: Brate Time, vidim da si u nevolji.

TIM: Done, ne možeš verovati koliko mi je drago što te vidim. Kako si?

DON: Evo, sad sam bio na konferenciji o zabrani nukilarnog oružja.

TIM: Nisi valjda popustio?

DON: Naravno da ne. Pravimo novi sistem. Instaliraćemo ga na granici sa Rusijom.

TIM: Znači, bezbedni smo.

DON: Apsolutno.

DEN: PRE APSOLUTISTIČKI.

Tim grli Dona

TIM: Braća u Hristu.

DON: Braća u Hristu.

TIM: Znaš da smo ti i ja privezani jedan uz drugoga kao i naše dve velike nacije.

DON: Neki bi rekli da ste vi samo čamac privezan uz naš nosač aviona. Ali ne i ja.

Duboko cenim tvoju podršku.

Don se zakašlje

TIM: Jesi li dobro?

Don ispljune nešto

DON: Parče perece. Ostalo mi u grlu od one bejzbol utakmice pre dva dana.

TIM: Bitno je da ti je sad bolje.

DON: Brate Time, hajdemo.

Uzima ga za ruku

DON: Klekni.

TIM: Zašto?

DON: Da se pomolimo, brate Time.

TIM: Ah da.

Kleknu, krste se i mole sklopljenih očiju

DON: Oče naš, čuvaj naše trupe na frontu. Jer oni su vojnici svetla i dobra, branitelji zapadne civilizacije, našeg sistema vrednosti i načina života. Hajde, ponovi za mnom.

TIM: Oče naš, čuvaj naše trupe na frontu. Jer oni su vojnici svetla i dobra,

branitelji zapadne civilizacije, našeg sistema vrednosti i načina života. Hajde, ponovi za mnom.

DON: Bez ovog poslednjeg.

TIM: Bez ovog poslednjeg.

DON (praćen Timom): I molimo ti se, Gospode, da smrviš, sravniš, iskoreniš sve one koji se dignu na nas. Blagoslovi naš plemeniti, pravedni rat. Neka se stidi onaj ko loše pomisli o nama. Zatri nevernike, sačuvaj našu Svetu Zemlju da se u njoj i u svetu celom, slavi Ime tvoje, i da bude volja tvoja i slava tvoja, kako na nebu tako i na zemlji. Amin.

Ustaju. Don ga očinski zagrlji

TIM: Done, ja odlazim.

DON: Gde, u Australiju?

TIM: Ne, u opskurnost života razvlašćenog vladara.

DON: Ah,to. Pa to nije lepa vest, sinko. Ti i ja smo tako lepo sarađivali.

TIM: Ni ja ne mogu da verujem ali je tako Ušao sam u najveću partiju u zemlji, napravio od nje nepobedivu mašinu vlasti a oni mi tako vraćaju.

DON: Znam. Isprva sam bio skeptičan prema tebi. Mislio sam da si jedan od onih evropskih crvendača ali sad vidim da ti je duša konzervativna koliko i moja. Ti si uradio što niko nije. Čak je tvoja nominalna protivnica rekla da si ti njen najveći uspeh.

TIM: U neku ruku je u pravu. Da nije stvorila pravu klimu u društvu ja nikad ne bih došao na vlast.

DON: Doduše, i to što smo skrckali Berlinski zid je pomoglo. Levica je potpuno izgubila kompas.

TIM: Koji sam ja naštelovao.

DON I TIM (izveštačeno): Hahahaha!

TIM: Bože, Done, kako će mi nedostajati naše druženje.

DON: Hajde, Time, ne budi tako kontinentalan, kako vi kažete. Videćeš me u mojoj kućici u Martinim Vinogradima kad god budeš poželeo.

TIM: Znam.

DON: I, glavu gore. Nek ate ne opterećuje to što te nazivaju ratnim zločincem.

Mene su nazivali i gorim stvarima pa eto me, pun snage i u drugom mandatu.

TIM: Znam, znam.

DON: Kandiduj se ti i treći put. Nikad se ne zna.

TIM: Videću Done. Nego, jel se nekad zapitaš, ovaj rat, da li nam je trebao, mislim.

DON: Hmm. Znaš kako moji kažu: *Muškarac mora da uradi ono što muškarac mora da uradi.*

TIM: Mudre reči.

DON: Nemoj se kajati Time. Nikad se nemoj kajati ni izvinjavati. Vidiš kako to pali kod mene.

TIM: Da, vidim. Hvala ti, Done.

DON: Uvek mi je zadovoljstvo.

Don ga potapše po ramenu i ode

HOR:

Postoje stvari koje sam sebi ne možeš priznati

Iz uma ih nikad nećeš odagnati

TIM: O, čutite više!

HOR(na melodiju crkvene himne *New Jerusalem*):

Da li je vojska vernih u vreme ono

Gazila zelena polja Engleske

I da li je Sin Božji

U ime pobede te raščerečen?

I da li je Proviđenje samo

Sijalo tad kroz oblake tamne

I da li je Jerusalim dignut ovde

Il štab armije slugu Satane?

O daj mi luk od žeženog zlata

Daj mi strele želje srca mog

Daj mi kopljje da brani me
Nikad ovde nije vladao Bog

Odustati neću od borbe
Koju bijem srcem svim
Zemlja je za ljude sve
a ne za Timov Jerusalim!

TIM: Gotovo da sam zaplakao.

HOROVOĐA: I to je sve što kažeš na poruku tvog naroda?

TIM: Lako je tako, uz par pobožnih stihova, moralistički, sa distance, odlučivati. Vaša religija je ušuškana u toplim stanovima. Veselo švrčka po tržnim centrima. Ona nonšalantno truća o okretanju drugog obraza i ljubavi prema bližnjem svom. A gde je onda sveto biblijsko pravilo odbrane? I ko će onda da ga sprovodi?

DEN: Odbrane? Nema zemlje na svetu koju mi nismo prvi napali!

TIM: Napali smo ih jer su oni planirali da napadnu nas. I zato smo preživeli.

DEN: Ti zaista veruješ u te gluposti?

TIM: Uvek će neko biti zakinut na ovaj ili onaj način. I uvek će biti ratova zbog toga.

DEN: A mi ćemo kupiti kajmak.

TIM: Da. I šta je loše u tome? Odeća koju nosite, kafa koju pijete, mobilni telefoni koje kuckate, tropsko voće koje trpate u usta, sve je to stiglo do vas kao rezultat ratova i eksploracije. Svaki put kad uđete u automobile ili autobus vi se vozite na gorivo koje je zarađeno krvlju. Da, šokantno je ali je tako. A šta bi vi? Da dignete ruke od svega toga? Da se vratite u Srednji vek? Ne? Tako sam i mislio.

Dolazi Tara

TARA: Zar ćete ga pustiti da se tako lako izvuče?

TIM: Ko ste vi?

TARA: Ja sam Tara.

TIM: Ne verujem da smo se upoznali.

TARA: Na državnom fakultetu, pre mesec dana. Vodili smo debatu.

TIM: Ah, da! Sad se sećam! Ti si ona mala koja je postavila nezgodno pitanje.

DENI: Koje pitanje?

TARA: Koliki broj mrtvih civila su za vas prihvatljive žrtve?

TIM: Da, ali to nije bilo samo pitanje. Tara, sveže pristigla s demonstracija, još zajapurena, održala je zapaljivi politički govor i tek na kraju postavila pitanje i tako usurpirala vreme drugim studentima koji su imali da postave konstruktivnija pitanja.

TARA: Imali da postave? Onaj vaš pas Krap im je naredio da postave neka pitanja? Jel to želite da kažete?

TIM: Ne, to mi ti imputiraš.

TARA: A sad smo na "ti"?

TIM: Vi mladi volite direktnost.

TARA: Okej, direktnost. Sve što vidite kod ovog čoveka je lažno. Izgled, osmeh, biografija. Sve. U njegovoj prvoj biografiji, objavljenoj na prvim izborima na kojim se kandidovao, tvrdio je da je deteiz siromašne radničke porodice. A svi znamo da je on razmaženo buržujsko derle koje je išlo u privatne škole. Predstavljaо se kao perjanica levog krila partije a bio je što i jeste- kompromizer koji nagnje desnici.

TIM: Tara...

TARA: Nisam završila. Ona masa koja se rukovala s njim, prvog dana njegove vlasti, to su sve bili članovi partije koje je okupio krap. On se u životu nije rukvao s nekim koga ne drži u šaci. Ako izuzmem predsednika SAD, naravno, koji njega drži za muda.

TIM: Rečnik, Tara, rečnik.

TARA: A što se tiče prihvatljivih žrtava stvar je jasna. Njegovi dronovi su u akcijama odmazde ubijali jednog čoveka, pretpostavlja se ali se sigurno ne zna, teroristu.

TIM: To su bili teroristi, svi do jednog.

TARA: Ubijali su tog čoveka bez obzira koliko je nevinih civila oko njega. Samo na jednoj sahrani dron je ubio dvadeset i sedam ljudi od kojih je jedan bio, možda, terorista. Među tih dvadeset sedam osoba deset su bile žene a četvoro su bila deca između pet i trinaest godina. Ubico!

HOR: Ubico!

TIM: To su bile greške vojne obaveštajne službe, ne moje.

TARA: Jedna od tih žena je bila trudna.

HOR: Ubico!

TIM: Ne možete ceo rat, koji ima pravedne ciljeve, dovesti u pitanje na osnovu jednog incidenta.

TARA: Ne na osnovu jednog. Na osnovu stotina incidenata. Ovaj rat je podmukla borba u kojoj se ovakvim terorističkim napadima proizvode teroristi i ne služi nikome osim nekolikim korporacijama koje se bave eksploracijom nafte i ruda. Tebi treba suditi za ratne zločine!

TIM: Hahah. Pa nisam ja Milošević.

TARA: Njega su uhvatili. To je jedina razlika između vas dvojice.

TIM: Ne mogu da podnesem ovo trockističko blebetanje. A vi, ljudi?

TARA: Ovaj rat služi i vojnoindustrijskim kompleksima koji štancuju oružje koje se šalje diktatorima širom sveta. Onima koji kamenuju žene i kolju nezavisne novinare u svojim ambasadama.

TIM: Naše nije da se mešamo u politiku drugih zemalja.

TARA: To vam nije smetalo da okupirate nekoliko zemalja.

TIM: Sve što sam uradio uradio sam jer je moja zemlja bila napadnuta.

Teroristički napadi u kojima su stradale stotine ljudi.

MARIJA skida masku

MARIJA: Mogu li ja da vas nešto pitam?

TIM: Izvolite.

MARIJA: Ja sam Marija. Ja sam majka. Bila sam majka. Moj jedini sin, on ima, imao je troje dece, kao i vi. Moj Pol, moj jedini sin, poginuo je u terorističkom napadu u podzemnoj železnici pre pet godina.

TIM: Moje najiskrenije saučešće.

MARIJA: Moj Pol, od njegove sahrane pa sve do danas slušala sam kako je to što se dogodilo užasno i kako će oni koji su to uradili platiti za svoj zločin. Neki su mi govorili: Mi ćemo se osvetiti. Komšijin sin mi je rekao: *Moja jedinica ide na ratište. Osvetićemo vašeg Pola.* Rekla sam mu da ne ide tamo. Kad me je upitao zašto rekla sam mu da nam to neće vratiti Pola nazad. Ipak je otisao. Hoću da kažem dasvaki dan pratim vesti sa ratišta i mogu da vam kažem da se ono što radite tim nesrećnim zemljama ne razlikuje od onog što su teroristi uradili mom sinu. Koliko ste nevinih ljudi ubili i koliko ćete još nevinih ljudi ubiti i koliko će još majki patiti kao što ja patim?

TIM: Ne razumem. Šta želite da uradim?

MARIJA: Ne radite to! Prestanite s ratom!

TIM: Kad god preduzmete vojnu akciju tada nevini ljudi, nažalost, stradaju. Ali, vi ste prinuđeni na to s obzirom da je to, kao što je bio naš slučaj, bio jedini način da se obraćuante s takvom pretnjom.

MARIJA: Ne, nije.

TIM: Nažalost jeste. Šta bi se dogodilo da nismo reagovali? Oni bi nas napadali i napadali jer bi pomislili da smo slabi i da ne znamo da se odbranimo.

TARA: Napadi u kojima je učestvovala i naša vojska su doneli samo još terorističkih napada na ovu zemlju i još civilnih žrtava. A teroristi, o kojima pričaš, zbog kojih je rat počeo, su ili mrtvi ili su se razbežali.

TIM: ALI POSTOJE NOVE TERORISTIČKE GRUPE!

TARA: KOJE STE VI NAPRAVILI! TAKO ŠTO STE BOMBARDOVALI CIVILE!

Marija počne da plače. Horovođa grli iteši Mariju

HOROVOĐA: Mislim da je vreme da pređemo na smireniji ton.

TIM: Slažem se. žao mi je. Tara, ne mogu da verujem da neko ko je ovde rođen i odrastao, kao ti, toliko lamentira nad zemljama punim zatucanih, terorističkih elemenata a ne može da prolije jednu suzu za svojim sunarodnicima.

TARA: Meni je žao koliko i bilo kome drugom. Svi civili koji su poginuli.

TIM: A vojnika ti nije žao?

TARA: Ako svesno odeš u ovakav rat, u tuđu zemlju, s puškom u ruci, šta očekuješ?

TIM: Tako sam i mislio. Da li je slušate? Ovo je nepatriotski ton, ton jedne autošovinistkinje koja prezire one koji je štite. To što je bela i što je odrasla s privilegijama je za nju problem. Ona se stidi boje svoje kože. Ja, sa druge strane, nemam predrasude. Ne stidim se svoje kože ali osećao bih se u njoj jednako komforno da sam Afrikanac ili Inuit. Ali, za razliku od nje, ja znam kojoj zemlji pripadam. Ja vojнике ne nazivam kasapima a policajce svinjama.

TARA: Ne. Ne nazivaš ih. Ja ih nazivam. Ali ja im nikad ne bih naudila a ti ih teraš, kao svinje, u klanicu.

Dolazi Gospodin F. U krvavom odelu, sprženog lica. Marija vrisne

GOSPODIN F.: Da li se sećaš mene?

TIM:N- ne.

GOSPODIN F.: Ja sam Gospodin F. Ubio si me na najjeziviji mogući način.

TIM: Ja nisam.

GOSPODIN F.: Tvoja bomba je pogodila moju kuću. Voleo bih da me je ubila odmah. Ali nije.

TIM: Žao mi je zbog kolateralne greške.

GOSPODIN F.: Ne, nije. Nikome nije. Ni vama u horu, ni tebi Tara. Nikome nije zaista žao. Mislite da vam je žao ali ne znate. Ona zna.

Gospodin F. uperi prst u Mariju

GOSPODIN F.: Smrt nije strašna. Strašno je da gledaš tvoje kako pate, kako umiru. Moja žena i petoro dece. Svi su otišli pre mene. Pod ruševinama, krvavi, nemoćni. Nisam mogao da im pomognem. Fizički bol nije bio ništa u poređenju s onim što sam video. Želeo sam da iščupam oči da ne vidim, probijem bubne opne da ne čujem. Da su mi ruke bile slobodne to bih i uradio.

TIM:Ja.

GOSPODIN F.: Poslednja je otišla Hatidža. Imala je četiri godine.

TIM: Strašno.

GOSPODIN F.: Pogledaj me u lice. Ne skreći pogled. Nije strašna moja nakaznost. Strašno je to što glumiš stid. Video si hiljade krvavih fotografija. Šta sam ja onda? Pogledaj me u lice.

TIM: Evo, gledam.

GOSPODIN F.: Pogledaj me I reci mi iskreno,monstrume, šta misliš iskreno o mojoj porodici, o meni, o mom narodu, o mojoj zemlji. Hajde, iskreno, oslobodi to iz tebe. Ti si siguran, zar ne? U svom si umu. Podsvest se malo igra s tobom ali, ti si siguran. Hajde, otvori se. reci šta je svet tebi i šta si ti njemu.

TIM:Šta ovo treba da predstavlja?

GOSPODIN F.: Proces isceljenja. Veruj mi, biće ti lakše.

TIM: Ti,tvoji, sve vaše, vi ste ništa. Vi ste imuni na demokratiju. Vi ste niža rasa. Nacija morona. Na vama je bilo samo da slušate a niste uradili. Vas treba obuzdati ali se nikako ne možete civilizovati. Ne kažem da vas treba pobiti sve ali ,iskreno, ne znam šta drugo da radim s vama. Pre je bilo lakše. Udarim vas po prstima da znate ko je gazda a onda mi vi date što mi pripada. Tako je trebalo da

bude. Ali, igra se promenila. Moram da tučem sve snažnije i snažnije. I žao mi je pomalo zbog toga. No, kad se mora, onda nije teško.

HOR: Buuu! Fašisto!

GOSPODIN F.: A šta misliš o njima?

TIM: Mom narodu?

GOSPODIN F.: Narodu, društvu.

TIM: Ne postoji društvo. Ne postoji zajednica. Postoji zajednički interes i, dok se oni drže toga, sve će biti u redu.

GOSPODIN F.: Ali ih ti, suštinski, ne voliš. Nije ti preterano stalo do njih.

TIM: Meni je stalo do cilja a ne do gomile nedotupšavnih dripaca. Izvinite, ali jeste, dripci ste. Niste ništa manji moroni nego njegovi moroni samo niste nešto naročito agresivni.

HOR: Buuu! Fašisto!

GOSPODIN F.: Ima li nekog onda do koga ti je stalo a da nije tvoja porodica?

TIM: Zašto me to pitaš?

GOSPODIN F.: Radoznalost.

TIM: Da. Ima. Bog.

GOSPODIN F.: Bog koji je ljubav?

TIM: Bog koji mi je dao da vladam ovim narodom. Bog koji zna šta su sile dobra a šta sile zla. Bog koji mi je rekao da moram da se pridružim onima koji podbunjuju sirotinju. E, taj Bog mi je rekao da je moj cilj da usmerim njih na pravu stranu. Da ih učinim dobrim građanima. Da povedem pravedan rat protiv bagre kao što si ti.

GOSPODIN F.: Tvoja vlast dakle ne dolazi od naroda već od Boga?

TIM: Da, dolazi. I samo mi je on može oduzeti.

DEN: Ljudi, ovaj lud ko nenormalan.

GOSPODIN F.: A narod?

TIM: Ko ga jebe.

HOROVOĐA: E, ovo je prevršilo svaku meru!

TARA(peva na melodiju *Ghetto Boys- Die Motherfucker*):

Strpao si nas u geto, sve si nas sjebo

Ti si kontra-Mida sve pretvaraš u šit

Krv, nafta, zlato sve je totali ledžit

Ali došao je čas da napustiš nas

I zato :

Crkni Timi, Crkni Timi!

HOR: Crkni Timi, crkni Timi!

Horovoda i Deni grabe Timija. Dva člana hora odlaze sa scene

TARA:

I gde ti je danas tvoj Capitol Hil

I gde ti je danas tvoj Pentagon

Za njih si pion, prboušen kurton

tvoje življenje nema odobrenje

I zato :

Crkni Timi, Crkni Timi!

HOR: Crkni Timi, crkni Timi!

TARA:

Na oružje građani,

dan slave jebeno stiže

cela zemlja sad se diže

Timi baj baj, došao je kraj

Na oružje građani

Formirajte bataljone

Brod bogate bagre tone

Republika nama - omča vama

I zato :

Crkni Timi, Crkni Timi!

HOR: Crkni Timi, crkni Timi!

Vraćaju se dva člana hora sa portabl-giljotinom. Timi se otima ali ga oni smeštaju ispod sečiva

TARA:

Umislio si da si kralj

I od Boga je tvoja vlast

To su mislili Luj i Čarls

Kraljevi slatki, za glavu kratki

HOROVOĐA: Imaš li nešto da kažeš pre nego što te pogubimo?

TIM: Ja stvarno nisam hteo.

Horovođa da znak. Gospodin F. uhvati konopac koji drži sečivo giljotine. Mrak. Jeziv odjek sečiva giljotine koja seče kosti i meso, off. Pali se svetlo. Tim, uredan, obrijan, u besprekornom odelu, kleči na sredini scene. Glava mu je pogнута, očи sklopljene, mrmlja. Njegovo mrmljanje je mantričko, kao molitva. Kroz prolaze s leve i s desne strane dolaze članovi hora. Stanu u stav mirno. Kroz prolaz s leve stane dolazi Horovođa. Staje ispred hora, na dva metra od Tima

HOROVOĐA: Sad ustani Time!

HOR: Ustani jer klečao si celog života da bi se viši podigao.

HOROVOĐA: Sad ustani Time!

HOR: Prošlo je vreme molitve i nije ti ovo tvoja crkva.

HOROVOĐA: "Idi i od sada više ne zgreši."

HOR: A znamo da hoćeš, znamo da hoćeš.

HOROVOĐA (glasnije): Sad ustani Time!

Pauza. Tim hrče

HOROVOĐA & HOR: Ustani Time!!!

Tim se trgne i padne na guzicu. Vrisne kad ugleda hor

KRAJ

